

[Finansministeren.]

Endelig er naturligvis også det i juni vedtagne stop for nye byggearbejder og besparelserne på de igangværende arbejder blevet ført ud i livet.

Regeringen har i oktober gjort klart, at der til dels af formelle grunde må foretages en korrektion af det i forligsbetænkningen anførte tal for udgiftsrammen.

Det er regeringens hensigt gennem de nævnte forholdsregler at gøre det muligt at holde statsudgifterne inden for den således korrigerede ramme. Når det trods den i overensstemmelse med forliget gennemførte sparelinje ikke med fuldstændig sikkerhed kan afvises, at en mindre overskridelse kan forekomme, skyldes det, at vi i løbet af efteråret på adskillige områder har gjort den erfaring, at en række lov-bundne udgifter, som regeringen efter sagens natur ikke har nogen indflydelse på, er steget kraftigere end forudsat i foråret. Om de overskridelser, der følger heraf, fuldt ud kan opvejes gennem de besparelser, der er iværksat, kan meget vanskeligt vurderes i dag. Så meget er i hvert fald sikkert, at der ikke foreligger nogen margin af betydning til tillægsbevillinger i resten af finansåret.

Der må derfor vises en overordentlig stor tilbageholdenhed, selv om det er umuligt helt at sige nej til sådanne bevillinger. Vi har netop set et eksempel på uafviselige bevillinger i spørgsmålet om undersøgelser af stålkatte, men alle forslag om tillægsbevillinger underkastes nøje overvejelse i regeringen, forinden de fremsættes.

Når der således er nogen usikkerhed ved bedømmelsen af såvel indtægts- som udgiftssiden, er det klart, at man ikke fuldstændig nøjagtigt kan skønne over størrelsen af overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet og kasseoverskuddet. Vi ved imidlertid nu, at der efter en periode på ca. et år, hvor der kvartal for kvartal var et betydeligt kasseunderskud, i juli kvartal på ny opnåedes et kasseoverskud,

og i den resterende del af finansåret, hvor bl. a. provenuet af omsætningsafgiften vil indgå, må dette kasseoverskud forventes at blive større. Der er således ikke tvivl om, at det tilsigtede omsving på statsbudgettet er i fuld gang.

Jeg skal derefter vende mig til forslaget til finanslov for 1963-64. Forslaget udviser indtægter på drifts- og anlægsbudgettet på næsten 10½ milliard kr., udgifter på 9.850 mill. kr. og et overskud på drifts- og anlægsbudgettet på lige over 600 mill. kr. Kasse-mæssigt viser forslaget et overskud på ca. 165 mill. kr. Det er således faldet i min lod at fremsætte det første finanslovsforslag på over 10 milliarder kr.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i en detaljeret sammenligning mellem budgettet og den gældende finanslov. For det første blev finansloven vedtaget inden juniforliget. For det andet gav finansloven, allerede da den blev vedtaget, for mange af enkeltposternes vedkommende ikke noget realistisk billede af de forventede udgifter. I det foreliggende finanslovsforslag er der derimod gjort alvorlige forsøg på at nå en realistisk budgettering, hvilket jeg skal vende tilbage til om et øjeblik. Jeg skal i det følgende i hovedtræk kommentere budgettets forudsætninger, hovedtendenserne i indtægter og udgifter og den finanspolitiske problemstilling.

Regeringen har lagt vægt på at udforme finanslovsforslaget og de ledsagende skatte-love i nøje overensstemmelse med sommerens politiske forlig. Dette fremgår særlig klart af forslaget til udskrivningslov, der indeholder de ved forliget aftalte betydelige nedsættelser af satserne.

Efter forslaget forhøjes de skattefri mindstebeløb til 7.000 kr. for forsørgere og til 3.700 kr. for ikke-forsørgere. Samtidig nedsættes den såkaldte proportionalsskat for forsørgere. Hidtil har den andraget 24 pct. af skalaindkomster op til 18.000 kr. Efter forslaget nedsættes den til 21 pct. og kommer til at gælde for skalaindkomster op til 22.000 kr. Den foreslåede skala for forsørgere